

7 Ιουνίου 2015

Γιατί με βάπτισαν χωρίς να με ρωτήσουν;

/ [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Πεμπτουσία](#)

Image not found or type unknown

OLYMPUS DIGITAL CAMERA

Γιατί δεν αποφασίζουμε μόνοι μας, αν θέλουμε να βαπτιστούμε και να γίνουμε Χριστιανοί;

Γιατί μας βαπτίζουν νήπια καταστρατηγώντας την ελευθερία μας;

Ερωτήματα που ακούγονται συχνά και μας προκαλούν, με τη σειρά μας, να ρωτήσουμε:

Όταν το νήπιο είναι άρρωστο και χρειάζεται γιατρό, μήπως πρέπει πρώτα να το ρωτήσουμε για να τον φωνάξουμε;

Μήπως το φάρμακο που του δίνουμε του στερεί την ελευθερία να επιλέξει αν θα

γιατρευτεί;

πηγή προσκυνητής

Ζητάμε προηγουμένως τη συγκατάθεσή του, όταν το εμβολιάσουμε;

Καταστρατηγούμε την ελευθερία του, όταν του δίνουμε φαγητό ή το ντύνουμε;

Το ρωτάμε ποια γλώσσα επιθυμεί να μιλάει;

Το ρωτάμε αν θέλει να πάει στο σχολείο;

Τη σωματική και νοητική υγεία και ανάπτυξη του παιδιού τη φροντίζουμε, χωρίς να το ρωτήσουμε. Την πνευματική υγεία και ανάπτυξή του δεν πρέπει να τη φροντίσουμε; Με βάση ποιο αυθαίρετο θεώρημα, κρίνουμε ότι είναι μικρότερης σημασίας η πνευματική του υγεία;

Σε όλους τους τομείς της ζωής οι γονείς προσφέρουν στα παιδιά τους ό,τι καλύτερο μπορούν από κάθε άποψη. Έτσι είναι φυσικό, για τους γονείς, που είναι πιστοί οι ίδιοι, να νιώθουν την ανάγκη το παιδί τους να γίνει σύντομα μέλος του σώματος του Χριστού. Να γεμίσει από Άγιο Πνεύμα, έστω και αν η ώρα της Βάπτισης δεν είναι συνειδητή γι' αυτό. Με το βάπτισμα το παιδί «εγκεντρίζεται» (μπολιάζεται) κατά κάποιον τρόπο, ενσωματώνεται μυστικά στο άχραντο σώμα του Χριστού, γίνεται επίσημα μέλος της Εκκλησίας και έχει το δικαίωμα συμμετοχής και στα υπόλοιπα μυστήρια. Όλα αυτά μπορούν να τα πιστοποιήσουν άνθρωποι που βαπτίστηκαν σε μεγαλύτερη ηλικία και έζησαν το συγκλονισμό των θείων ενεργειών στην ψυχή τους.

Αν, τώρα, μας πείτε ότι δεν πιστεύετε στην ύπαρξη αυτών των ενεργειών, τότε γίνεστε αντιφατικός, επειδή αρνείστε στους γονείς το δικαίωμα να δώσουν στα παιδιά τους κάτι που εσείς δεν παραδέχεστε. Δηλαδή τι αρνείστε; Αυτό που είναι ανύπαρκτο για σας; Αν είναι ανύπαρκτο, δεν μπορεί καθόλου να βλάψει τον άνθρωπο. Αν πάλι είναι υπαρκτό, τότε πρέπει να το δεχτείτε.

Τη σωτήρια και υπέροχη σφραγίδα του Αγίου Πνεύματος, που παίρνει ο Χριστιανός με το Βάπτισμα, τη γνωρίζουν οι άγγελοι και την τρέμουν οι δαίμονες. Μπορείτε να αμφισβητήσετε την ύπαρξη και δράση αυτού του άορατου κόσμου; Αν όχι, σας ξαναλέμε ότι το βάπτισμα το κάνουμε στα νήπια για να περιφρουρήσουμε την ελευθερία τους από τις μεθοδείες του διαβόλου. Γι' αυτό, οι δαίμονες φεύγουν τρέχοντας από το βαπτισμένο και οι άγγελοι τον φρουρούν σαν γνώριμο και παιδί του Θεού. Δεν δίνονται απλώς κάποια χαρίσματα στον πιστό, αλλά όλο το πλήρωμα του Αγίου Πνεύματος εκχύνεται σ' αυτόν, μορφώνει μέσα του τη μορφή του Χριστού και τον κάνει παιδί του Θεού Πατέρα. Επομένως, ο νηπιοβαπτισμός δεν εμποδίζει, αλλά εξασφαλίζει και διασφαλίζει την ουσιαστική ελευθερία του προσώπου. Τη δυνατότητά του για μια ζωντανή και αγαπητική σχέση με το Θεό.

Γιατί, λοιπόν, πρέπει να αρνούμαστε στα παιδιά το ΔΙΚΑΙΩΜΑ να έχουν από την αρχή της ζωής τους την πανσθενουργό Χάρη του Αγίου Πνεύματος; Αν καθώς μεγαλώνουν αποφασίσουν ότι δεν θέλουν πια το Άγιο Πνεύμα, ας το αρνηθούν. Και ο Θεός αυτήν την κίνηση την σέβεται και αφήνει αυτόν που Τον αρνείται. Η Βάπτισή μας και γενικά η σχέση μας με τον Θεό δε μας δεσμεύει. Ούτως ή άλλως διαλέγουμε. Αν κανείς θέλει να αλλάξει πίστη, δε δεσμεύεται από το βάπτισμα. Το βάπτισμα σώζει τελικά όσους με τον καθημερινό τους αγώνα ενεργοποιούν τη χάρη του Αγίου Πνεύματος. Αλλιώς αυτή μένει ανενέργητη στην ψυχή του. Όπως δηλαδή το μολύβι που γράφουμε ή το βέλος για να κινηθούν χρειάζονται το ανθρώπινο χέρι, έτσι και η Χάρη του Αγίου Πνεύματος απαιτεί την προαίρεση των ανθρώπων που πιστεύουν για να ενεργήσει. Το βάπτισμα δεν μας απαλλάσσει από τον προσωπικό αγώνα για τη διατήρηση και την καρποφορία του πνευματικού δώρου.

Τα λόγια του αγίου Κυρίλλου, Αρχιεπισκόπου Ιεροσολύμων, τον 4ο αιώνα, «προς τους φωτιζόμενους» μπορούν να λειτουργήσουν αφυπνιστικά και στην εποχή μας:

«Δεν παίρνεις λοιπόν όπλο φθαρτό, αλλά πνευματικό. Φυτεύεσαι στο νοητό Παράδεισο. Παίρνεις καινούργιο όνομα που δεν το είχες πριν. Πριν από το βάπτισμα ήσουνα κατηχούμενος, ενώ τώρα θα ονομαστείς πιστός. Από την αμαρτία μετατίθεσαι και περνάς στη δικαιοσύνη, από το μολυσμό στην καθαρότητα. Αυτό όμως δε φτάνει... Έργο του Θεού είναι το φύτεμα και το πότισμα, και δικό σου η καρποφορία. Έργο του Θεού είναι να σου δώσει τη χάρη Του, ενώ δικό σου να τη δεχτείς και να τη διατηρήσεις. Μην καταφρονείς τη Χάρη, επειδή σου δίνεται δωρεάν, αλλά δέξου τη και συντήρησέ την, λειτουργώντας την μέσα στην ύπαρξή σου με πραγματική ευλάβεια».

Αναρτήθηκε από εκδόσεις "Χρυσοπηγή" orthognosia.blogspot.gr